UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nvclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In Dominicas Festaqve omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Concio Prima. De memoria mortis. Memorare nouißima tua, & in æternum non peccabis. Eccl. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51556

Visual Library

CONCIO VI. Vileſcunt terrena guſtanti cœleſtia. 2. Nam illa fluxa tranſeunt, 3. ac inaniis ſuis deludunt ſimul & inficiunt amores ſui. Longe autem ſecus cœleſtia. 4. ad quæ per aduerſa eſt enitendum.

Hebdomada prima aduentus.

DE MORTE

Primo nouiſſimorum.

CONCIO PRIMA.

De memoria mortis.

Memorare nouiſſima tua, & in æternum non peccabis.

Eccl. 7.

Thema hoc ſemel poſuiſſe ſat eſt. Namque idem per totum Opus ad ſingulas repetendum eſt conciones.

LEge Deus iuſſerat, *Num.* 19. victimarum cineres extra caſtra; in loco mūdo aſſeruari, viuaque aſpergi aqua: quibus immundi quicunque conſperſi expiabantur. Figura hæc cinerea fuligine delineata memoranda mortis imago eſt. Monet ea mortis cineres in anima aſſeruari: lacrymiſque perſpergi, ad peccatorum expiationem. Victimæ autem, è quibus cineres colligemus, ſunt Mors, Iudicium, Infernus, & cœleſtis Gloria. De quibus quatuor ſingulis Conceptus in quater ſeptenas Conciones vna minus, ſuggeremus.

In præſens vero

I. *De memoriæ mortis effectibus nonnullis.*

II. *Memorandæ mortis neceſſitas è ſacris potiſſimum aſtruitur.*

III. *Inſtituta Priſcorum ad mortis apta memoriam.*

IV. *De vtilitate eiuſdem quoad peccata.*

V. *Ad contemtum mundi.*

VI. *Itemque ad alia complura.*

PARS I.

De mortis memoriæ effectibus nonnullis.

I. SImonides Philoſophus, *Plut. teſte in Conſolat. ad Apollon.* paſcenti ab ſe Pauſania, Rege Lacedæmoniorum, ſibi è Philoſophia mnimoſynon promeret, è quo melior euadere poſſet: aiebat: *Hominem te, & mortalem memineris.* Nouerat is Regis faſtum ac animos: & huc nullum efficacius illo antidotum. 2. Solon Athen. ad elatos Græcorum ſpiritus retūdendos, templi Delphici valuis inſcripſit illud: *Noſce teipſum*, quis, vnde, quo tendas. Nam viuendo morieris; moriendoque viuis. *Mortis memoria. 1. Vitam regit. 2. Faſtum ponit.*

3. Hæc prima à primo Magiſtro Deo diſcipulo primo Adæ lectio facta eſt. Gē. 2. *Quocumque die comederis, morte morieris.* Comedit: & audiit: cap. 3. *Puluis es, & in puluerem reuerteris.* Hunc ſtimulum tradidit Parcæ, depellendis nobis à peccato: Hoc ſpeculum addidit nobis opponendum, intuitu ipſo humiliandis: Hoc alphabetum dedit, quod ab infantia, nobis ingenitum condiſceremus. *3. Magiſtra eſt hominis.*

II. Neque priſcis aliud fuit efficacius vel ad vitia defugienda, vel ad perſequēdum honeſtum; quam è mortis ſchola repetita diſciplina. 1. Hac vſus Macedonum Rex Philippus, ne victoria ab Athenienſibus ablata inſoleſceret, negotium dedit puero, qui indies mane ipſum ſalutaret mortalem: *Rex, homo es: viue memor lethi.* Teſte Aelia. l. 8. var. c. 15. *4. Coercet inſoleſcētiā ex proſperis. 5. Conſulit ſapienter.*

2. Hinc illud Zenonis Philoſophi: *Viuentibus tantum fidant Reges: vt & mortuos tamen quotidie in conſilium adhibeant.* Horū vox eſt Eccl. 38. *Memor eſto iudicij mei: ſic erit & tuum.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

6. Admonet futuri prouidenter.

1. Prodit *Plut. in Conuiu. 7. Sap.* Ptolomæum, Aegypti Regem, (famoſæ ſtructorem bibliothecæ, in qua & cum mortuis quotidie confabularetur:) aſſidue caluariam pone ſe, vel in mediis etiam epulis habuiſſe, ne qua mortis vnquam excideret memoria: id eſt: ipſa ſapientia. Quin & miniſtri id eſſe voluit, qui identidem occineret. *Rex, inſpice: Talis eris.* O ſic viuite, ac bibite. 2. Magni Tartarorum Cham, ſolium ad inaugurationem conſcendentis oratio prima eſt de mortalitate ſua, de humo parente, de cœlo patria; deq; tumulo. 3. Imperatores Conſtantinopolitanos die regni auſpicari plures ex ritu adibant marmorarij, diuerſa monſtrantes marmora, percunctâtes, ex quo genere ſibi mauſolęum iubeat apparari. ita *Leont. Epiſc. Conſtantinop. in Vitis Patrum.* 4. Conſulebat Delphicum oraculum Zeno, vt refert *Laert. lib. 7.* quo vno potiſſimum vteretur ad vitam rectiſſime inſtituendam: datumq; ab Apol. reſponſum: *Mortuos conſule*, quaſi dicat. Non, quid ij dicant exſpecta; ſed quod ipſe viſis iis cogites: hoc, teq; ipſum audi. Profana hæc; at ſana: Sacra accipe.

Arcet vanam gloriam.

III. Baſilij inſtitutum erat: quoties epiſcopali cultu prodibat in pompam; neu qua gloriolæ titillatio ſubiret animum; à certo ad aurem ſibi mordicus dici: *Pater, ſepulchrum perfici iube.* 2. S. Ioannes Eleemoſynarius, Epiſcopus Alexandrinus effectus, ſepulchrum ſibi ſtruere cœpit; imperfectumq; relinqui: vt, quo moneretur, haberet. 3. Seuerus etiam Imperator quod ſibi appararat, ei ſe viuum ſæpius includebat monumento, mortis commentator. Quin & ſubinde loculum amplexans exoſculabatur: *Tu es*, aiebat, *qui capies, quem vix orbis capit.* Sic Dion, & Xiphil. in vita eiuſdem. Eiuſdem Sapientiæ Salomonææ teſtis vox iſta: *Memorare nouiſſima, &c.*

PARS II.

Memorandæ mortis neceßitas è ſacris potiſſimum aſtruitur.

I. MEmoria hæc adeo ad ſalutem hominis neceſſaria eſt; 1. vt *Ioan. Climacus* eam baſin vitæ ſpiritalis appellet: 2. Plato ſublimem Philoſophiam. Hanc autem cum ad beatum Reip. ſtatum moderandum eſſe neceſſariam doceat idem; quanto magis ad vitam recte moderandam? 3. Quid, quod Phyſici conſentiant, in re omni Finem eſſe primum in intentione oportere, in executione poſtremum? At *mors vltima linea rerum eſt*, finiſque ſupremus: primum igitur ob oculos mentis omnium obuerſari eam neceſſe eſt. *Eſt neceſſaria. 1. Ob fundamentũ. 2. Ob ſapientiam. 3. Ob finem vitæ.*

4. Vt enim nauarchus, per vndas recturus nauim, non proram occupat; ſed in puppi ad clauum adſidet: ita per vitæ fretum velificator non tam natalium cogitet imagines, flatumq; fortunæ; quam notitiæ ſui, mortiſque clauum mente, teneat ſtans in ſpecula Nouiſſimorum. *4. Ob curſum vitæ.*

II. Et vero ad hoc ab Conditore Deo peccator homo fuit inſtructus. Nam Gẽ. 3. *Fecit Deus Adæ, & vxori eius tunicas pelliceas*: vt animo voluerent, quod habitu præferrent: ferrent in mente, quod in oculis. 2. Huc illa ſanctio ſpectat, Num. 4. *Altare mundabunt cinere, & cuncta vaſa altaris operient ſimul velamine hiacynthinarum pellium.* Ara cor eſt; & hoc mortis recordatione decinerandum: vaſa aræ ſunt facultates animæ; & hæ exuuiis cœmiteriorum operiendæ. *5. Ob inſtitutum Dei. Figura. 6 Ob noſtri emundationem.*

3. Id ni fiat; væ! Nam, Ezech. 8. *Percutite ſenes & iuuenes: eos vero, qui ſuper frontem habent ſignum Tau, non interficietis.* Eſt Tau vltima litera alphabethi hebraici: & ſignum vitæ. Et mortis memoria ſignum vitæ eſt; at mortis nota eſt obliuio mortis. 4. Hinc Elias, 4. *Regum* 1. & Baptiſta, *7. Ob noſtri ſeruationem.*

Matth.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

*Matth.*3. quod zona pellicea cincti legantur, eſt; quod in mortis ipſa memoria viuerent. Nimirum

Ipſe iubet mortis te meminiſſe Deus.

8. Ad pœnitentiam. 9. Ad parandā ſanctimoniam Exempla ſacra.

III. Meminiſſe ſtuduerunt, quotquot vnquam partem vllam ſanctitatis attigerunt. 1. Iob. 30. *Scio quia morti trades me: vbi conſtituta eſt domus omni viuenti*: 2. Idem & Iudæos ſcire volebat Rex Ioſias ; 4. *Reg.*23. quando lucos ſuccendit, comminuit idola ; perque delubra ſparſit oſſa mortuorum: Vt horum ſpectaculo; per mortis memoriam accenderet de idololatria pœnitentiam. Et tu animæ peccata animæ idola euerte, ſuccende peccandi, vitiorumq; habitus: ac inſere mortis recordationem. 3. Ioſephi vltima voluntas erat, *Gen.* 50. vt oſſa ſua Iſraelitæ ſecum efferrent, cum exirent olim ex Aegypto: vt ne mortui, mortiſque vnquam exuerent memoriam.

4. Eſdræ *lib.* 4. *cap.* 4. Scribæ Angelus ait, *Menſura mihi flatum venti*. id eſt, vitam hominis conſidera. Et hunc tu ventum paſces deliciis? byſſo, gemmiſq; veſtes? Quid inflas inflate flatum? Nec ventus es; ſed vixdum *flatus venti. Ergo Memorare nouiſſima.*

PARS III.

Inſtituta priſcorum ad mortis aptam memoriam.

1. Turcicū.

I. TOrlaques Turrici (genus religioſorum ſunt præcipuum:) vitam agunt aſperam in vltima paupertate mendicato. His ſolenne, bina circumferre ſpecula, paſſimque obuiis præbere inſpectanda, ac monere lethi; vt mortales mortalia cogitent.

2. Laconicum.

2. Ea cauſa Lycurgus Laced. legislator, ait *Plut. in Lycu.* iuxta aras ac delubra Deorum ſanciuit mortuos ſepeliri: Nimirum, vt Diis ſupplicaturi mortis meminiſſent. Quin intra ipſos lares domeſticos Perſæ mortuos tumulabant eadem ex cauſa *Cicer.* 1. *Tuſc. Herod. li.* 1. Credebant mortuos, quam viuos, meliores vitæ magiſtros eſſe. 3. Sane ſumma olim ſapientia, ſeu Philoſophia erat, mortis meditatio. Ideo Democritus Philoſophus, tradit Laertius, omiſſis vrbibus ac cœtibus, inter buſtuaria ſueuerat inambulare. *3. Philoſophicum*

4. Autor eſt Iacobus Edeſſenus ſcriptor Syrus, S. Ephræm magiſter, teſte *Maſio in cap. vltim. Ioſuæ*, Adami oſſa Noachum apud ſe in arca recondita habuiſſe; cumque orbe inter liberos tripartito diuiſiſſe, ac Sem, cæteris ſanctiori, caluariam cum Palæſtina tradidiſſe. Voluit cū genere humano mortis ſuperuiuere memoriam. Huius ei cura in arcam inferenda fuit: non auri aut gemmarum. 5. Pariter Moyſes egit. In exitu Iſrael de Aegypto, *Exo.* 13. (Procopij Gazei fol. 157. verbis vtor:) *Hebræi, quia carnalia ſectabantur, iuſſi ſunt mutuo accipere vaſa aurea & argentea*: at vero *Moyſes elegit viri iuſti oſſa: quæ præfert immenſis Aegyptiorum theſauris.* 6. Ortelius Coſmographus in orbis theatro ſuo prodit eſſe gentem quæ in nummorum vicem oſſibus mortuorum vtatur in rerum contractibus: & ex iis theſauros conſtare. Vere aureos pretio; quia indicio, ac effectu. Nam *vbi theſaurus, ibi & cor.* Matth. 6. *4. Noachanum. 5. Moſaicum. 6 Gentilitium.*

II. Neque ab Magorum theſauris, *Mat.* 2. mortis abfuit memoria myrrha. Adeo pectoris eſt heroici, ſpiritusque diuinioris memorari mortem. *7. Chriſtianum.*

2. Quid? Nec ſuam Transfigurationis gloriam ſat eſſe perfectam ducebat Dominus, niſi ruptis ſepulchris mortuos Eliam ac Moyſen euocaſſet præſentes ac teſtes qua gloriæ, qua mortis ipſi imminentis. Gloriæ decus præcipuum obeſt cui mortis ſymbolum deeſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

3. Vnde vix vlla priſcis feſtiua ſeu triumphalis pompa ducebatur; quin nota mortis inſignis interluceret.

Oblinio mortis deploranda.

Age ergo, ô homo: te reſpice, tumulumque tibi ſtatue; cum hoc, & tecum ſermocinare: reperies cor, caput, robur, formam, &c. morti eſſe debita. 1. Diuina Ieremiæ deploratio eſt, Thren. 8. *Sordes eius,* Solymæ, *in pedibus eius, nec recordata eſt finis ſui.*

2. Similis Iſaiæ cap. 47. *Et dixiſti,* Babylon; *Inſempiternum ero Domina. Non poſuiſti hæc ſuper cor tuum, nec recordata es Nouiſſimi tui.* Hic typus infelicis animæ eſt.

Abominãdaque eſt.

3. Abominationem vidit Ezechiel. cap. 8. ſenes terga templo dantes, naribuſque floſculos admouentes: Id eſt: & cultus Dei, quia mortis immemores reſpectare ad orientem magis, quam occidentem; ac vitæ ſpes longas inchoare decapulares ſenes & adinſtar iuuenum laſciuire ſilicernia. O quot ab occidẽte ſe ad orientem vertunt; ideo ſimul & à Templo, rebuſque diuinis auertũt: ſimul ſe perditum eunt, gaudentque præſentibus in diem abdomini viuentes, corollis redimiti. Quid, Senecio, te coruum fingis viuacem? Scit te Proſerpina canum: *memorare nouiſſima: diſpone domui tuæ.*

Tecum habita, ac noris, quam ſit tibi curta ſupellex vitæ. Hoc neceſſe, quod fatale eſt, ducito.

PARS IV.

De fatalis neceſſitatis memoranda vtilitate quoad peccata.

1. Ad cauẽda peccata. Teſtimonia.

I. SEd neceſſitati par & vtilitas eſt illius memoriæ. Quæ fatale gerit nulli euitabile telum.

1. Nam peccato aditum præcludit. 1. Auguſt. lib. exhort. *Nil ſic reuocat à peccato, quam frequens mortis meditatio.* 2. Rationem aſſignat S. Hieron. Epiſt. ad Cyprianum. *Qui enim quotidie recordatur ſe eſſe moriturum, contemnit præſentia, & feſtinat ad futura.* 3. Ad Heliodorum vero idem iſta. *Nilque tibi proficit ad temperantiam omnium rerum, quam frequens cogitatio breuis æui, & huius incerti. Quicquid facis: reſpice mortem.* Deſumſit hæc ex Senecæ epiſt. 25. ad Lucilium. Peccatorum, mortiſque mors eſt meditatio mortis.

Simile.

Ab Scorpionibus icti vnguento ex iiſdem confecto peruncti ſeruantur à nece, ac reſanantur. Ita colubri morſus in anima, mortis cogitatione delibutus redditur innoxius.

Figura.

An non Iſraelitæ, *Num* 21. ab ignitis in deſerto icti ſerpentibus, in erectum ſerpentem æneum reſpicientes ſoſpitabantur? Eia ſtet in mente ſurrecta mortis vipera, ſitq; in oculis; & erit vitæ vita ſaluſque mors ipſa.

2. Ad depellenda peccata.

II. Magna iſta: at hæc maiora. Illa memoria mente cæcos reluminat, reſtituit claudos, adeoque mortuos ad vitam reparat; quibus quæ mira plus miracula?

Cæcitatis.

1. Dominus, *Ioann.* 9. cæco nato redditurus lucem, non chelidoniam hirundinibus, non dictamnum ceruis ſauciis ſalutarem, non aliud collyrium admouit, quam lutum ex ſputamento Seruatoris. Tanta vis luti mortalis eſt, quod mente pertractatum menti reddit & cæcæ lumen, & dementi ſanitatem, & talpas efficit lynceos.

Inſanæ vanitatis.

2. Medici imminutis cerebro ex morbo, cœli mutationem ſuadent, ac natale ſolum: Sic & animarum Archiatri vertigine typhonicæ ambitionis, luxus, auaritiæ, Veneriſque amoribus à ſtatu mentis amotos ſuum ſpectare ſolum natale iubent, & ſe meminiſſe mortales. O ſalubrem totius cœli mutationem! Tales vel ex infero polo Antarctico ad ſuperum contingit Arcticum transferri.

Omniſque immunditia.

3. Naaman Syrus Satrapa, permundatus à lepra, conſeruatiuum aliud anti-

phar-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

phārmacum ab Eliſæo non petiit, quam, 4. Regum 5. *Obſecro*, ait, *concede mihi ſeruo tuo, vt tollam onus duorum burdonum de terra. Non enim faciet vltra ſeruus tuus holocauſtum, aut victimam Diis alienis, niſi Domino.* Peccata an non idola ſunt? Ea ne recolas: terram recole tuam, & huiuſce mentem burdonibus onera.

PARS V.

Vtilis ad contemtum mundi eſt mortis meditatio.

1. Adtentationes mūdi tempo-ras. I. ET vero faſtidium tibi ingenerabit mundi; teſte Bernard. in ſpeculo Monach. *Monachus*, inquit, *tædio affectus cōponat ſe meditando ſupra petram, in qua lauātur mortui; & cogitet apud ſe, quomodo tractentur ibi ſepeliendi, vt nutet caput, cadant brachia, &c. vorentur à vermibus, & quaſi ſaccus putrefactus conſumantur. Summa eſt Philoſophia, meditatio mortis aſsidua.*

2. Ad voluptates aſpernandas. 1. Apoſtolus vt ſalaciſſimis Corinthiis medicinam faceret: (nam, *Strabone teſte*, in Veneris fano plures quam mille meretriculas Deæ verticordæ ſacras alebant:) quid ageret? Ita præcipit: 1. Cor. 7. *Hoc dico fratres, Tempus breue eſt. Reliquum eſt, vt, qui habent vxores, tanquam non habentes ſint, &c. & qui vtuntur mundo, tanquam non vtantur: præterit enim figura mundi huius.* Ecce petitur à morte medela libidinis. Ita Bartholomæus Tegius hunc locum intelligit. 2. Idem picto cranio hanc addebat epigraphen: *Hoc cogitanti vileſcunt omnia.* Alluſitque S. Gregorius lib. 16. Moralium. *Facile contemnit omnia, qui ſe ſemper cogitat eſſe moriturum.* 3. Bene priſcorum quidam *mortem*, aiebat, *deliciarū eſſe temperamentum.*

Ecquæ tanta voluptas iam moriturum teneret? Ecce capitis reis, ſupplicioque debitis quis pallor ore, quis angor animo ſedet? quæ mentem oblitio mundi, cupediarum, opum, &c. occupat? Mors mera & vna in oculis, in pectore: Et ecce nos ducimur addicti: nec, niſi punctū, vita eſt: & vincula, caro noſtra.

3. Ad honores vilipendendos. II. Referunt *Fulgoſus libr. 2. & Platina in Clement. III.* Saladinum mandaſſe ſuum mortui induſium in pertica oſtentui circumferri, proque clamari: Hoc Orientis terror, domitor Aſiæ, tot ex victoriis vnum ſecum auferet Saladinus, Parumne efficax hoc ad contemtum mundi excitandum?

2. Fulmen illud belli Alexander Magnus victoriis orbem ac tropæis impleuit, 1. Machab. 1. *obtinuit omnium munitiones, & interfecit Reges terræ, & ſiluit terra in conſpectu eius, poſt hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur, & diuiſit regnum ſuum, cum adhuc viueret.* Quid gloriæ tam ſtudioſo, quam qui maxime, gloriæ contemtum attulit? Mortis memoria cedere eum vltro omnibus coegit. 3. Traditur ingenium eſſe hirudinum; ſi pertinacius inhæreſcant corpori ad exugendum ſanguinem, vt auelli nequeant, & caput eis cinere perfricetur; mox vltro decidere. Qui Hirudines noxium voluptatum &c. cruorem è mundi corpore auidius ſugitis, vt abſtrahi nequeatis: mortis cineres cogitationibus inſpergite: & ſurgendi cadet orexis.

4. Ad auaritiam exuendam. 6. Salit oculus, geſtitque animus lætitia vana? Cinerem proſpice tuum; mox fiſtula triſte canet, ac dices: Pſalm. 136. *Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?* In Chaldæa captiui degebant id dicentes: nos vero in terra miſeri ab cœlo exules; *& quomodo cantabimus.*

PARS VI.

Ad plura alia conducit eadem.

1. Ad technas mundi detegendas. I. NVllum hic verum gaudium; niſi quod à Deo vero bono: cætera ſunt gaudia ficta, fraudiſq; plena. 1. Hoc qui diſcas? Daniel, *cap.* 14. ſacrificulorum

detecturus impoſturas, Beli fanum cribratus obſerebat cineribus; iam ſuis ipſi veſtigiis ſeſe prodebant. Cineres cogita, animoque cribra: iam mundi fucata prodent ſe gaudia, & inania ſtudia.

2. Ad medendum animi morbis.

2. Lactantius fit auctor, Viperæ morſus lethales applicatis cineribus viperinis reddi innoxios. Quod animarum ſunt viperæ? Tot, quot vitia, affectuſque praui. Cinis ſanat omnia mortis. B. Albertus Magnus, *lib. de Vegetabilibus* tradit, coruum nunquam reuiſere ad nidum, ſi cineres aut contriti vitri pulueres in eo ſemel conſpexerit. Ita nec dæmones eam in animam redeunt, quam mortis oblitā puluere conſpiciunt. Et vere Auguſtinus in ſermone. *Nonne fragiliores ſumus, quam ſi vitrei eſſemus? Vitrum enim etſi fragile eſt; tamen ſeruatum diu durat.* Homo nec ſeruari quidem poteſt. At quãto minor huius vis eſt, tanto ipſius cinerum vis maior; vt dæmones quoque diſpellat.

4. Ad ſubigendum dæm. mūdū, carnem.

II. Dauide, victore Goliathi & Saulis, fortior eſt cinerum commentator: fortiora, ſæuioraque vincit, mundum, dæmon, carnem, peccatum. Ergo vti Iob, *c. 2.* ſaniem teſta abradebat; ita, ait Sanctus Gregor. nos per cognitæ Naturæ noſtræ teſtam delictorum putorem ac virus detergamus. *Ammianus lib.* 13. refert, veneni genus eſſe, dictum oleum incendiarium, quod tactu membrum ſic incendit, vt nec vi, nec arte reſtingui queat, imo affuſis aquis gliſcat flagrantius: ſola terra vel cinis aſperſus igni ſopiendo eſt. O nunquam *oleum peccatoris impinguet caput meum* Pſ. 140. Si quo tamen caſu impinguarit: mortis cinis remedio eſt. *Memorare nouiſſima.*

5. Ad ponēdam ſuperbiam.

Te ſupergrederis elatior? Te inſpice & in ſinum inſpue. Si minus id, quod es, in ordinem te redegerit: tunc proſpice quod eris, putiſcens lutum, accinis. 1. Eccleſ. 10. *Quid ſuperbis terra ac cinis:*

Cum redit in cineres, quod fuit ante cinis?

Pauus, quam venuſtus, tam faſtuoſus, cum oculatæ iridis ſinuoſa volumina pandit; vt deformitatem pedum inſpicit, iam criſta cadit, ſuique ſeſe pudet, pœnitetque. Talis & homo, rex inter creata, cum ab ſuo in hæc dominio ſibi placet ac vſu: Atqui in ſe penitius intret; hic vah, hic heu, & væ reperiet. Vah putidum; heu peccatorem, væ puniendum.

6. Ad gloriam mundi attemperandam.

III. 1. Voluit Deus, *Leuit.* 3: ſacrificandas ſibi aues deplumari prius, plumaſque in locum coniici cinerum: ita honores mundi ſunt detrahendi, miſcendique cineribus memoratæ mortis, atque tum gratum Deo euadet homo Sacrificium. 2. Agathocles, Siciliæ Rex vaſis & figulinis, & aureis in menſam inferri omnia conſtituit: quo ſe ex figulo natum, & Regem factum meminiſſet. E luto ficti & nos figulini ſumus: dein gloria & honore coronati reges fuimus: Vtriuſque generis vaſa mente vſurpemus eaque ex nobiſmet petita: lutea è corpore, aurea ex animo: vtraque ſaluti ſunt.

3. Qui apud Romanos, ait *Hieron. in Epiſtolis*, trabeatus curru triumphabat eburno, ei ſeruus à tergo apponebatur inclamator: *Hominem te mortalem memineris.*

4. Ita regios attemperabat Spiritus è paſtore Rex Dauid, Pſalm. 9. *Non apponat vltra, magnificare ſe homo ſuper terram*: vel vt Hieron. vertit, *de terra.* Quid enim? An, quia *non eſt reſpectus mortis eorum ideo tenuit eos ſuperbia?* Pſal. 72.

CONCIO SECVNDA.

Quid ſit Mors.

DAniel, *cap* 8. vidit arietem bicornem ferociter per 4. orbis oras diſcurſitantem